

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci

žalobkyně: **P. Z., nar. x**
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 8. 2016, č. j. x,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 23. 8. 2016, č. j. x, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1 Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odeslanou dne 11. 10. 2016 domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 23. 8. 2016, č. j. x (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 17. 6. 2016, č. j. x (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 212/2016 Sb. (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) k žádosti žalobkyně ze dne 25. 5. 2016 na základě závěrů posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Kutná Hora (dále jen „OSSZ“) ze dne 9. 6. 2016 rozhodla o tom, že žalobkyně není invalidní, neboť její pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %.
- 2 Žalobkyně se dožadovala přezkoumání jejího zdravotního stavu, protože má za to, že její zdravotní stav se nezlepšil, ba právě naopak. Dne 12. 9. 2016 byla pro náhlé zhoršení zdravotního stavu hospitalizována v Oblastní nemocnici v Kolíně na neurologii, podstoupená léčba však měla jen malý účinek a žalobkyně má problémy s chůzí, takže musí používat francouzskou hůl. Dne 20. 7. 2016 s ní také její zaměstnavatel rozvázal pracovní poměr, neboť na základě mimořádné zdravotní prohlídky po ukončení dlouhodobé pracovní neschopnosti ji závodní lékař uznal dlouhodobě nezpůsobilou k výkonu její práce. Nyní je žalobkyně jako nezaměstnaná registrována na úřadu práce.
- 3 Žalovaná nadále trvá na svém rozhodnutí, v němž vycházela z posudku, který podle jejího názoru splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a který se podle ní vypořádává

se všemi rozhodujícími skutečnostmi. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 589/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 47/2016 Sb. (dále jen „organizační zákon“).

- 4 V průběhu jednání žalobkyně setrvala na podané žalobě. Žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
- 5 Soud ze správního spisu zjistil, že dne 25. 5. 2016 byla se žalobkyní na OSSZ sepsána žádost o přiznání invalidního důchodu od data skončení výplaty nemocenské. Posudkový lékař OSSZ v posudku ze dne 9. 6. 2016 na základě jednání, jež se žalobkyně osobně zúčastnila, zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře, profesního dotazníku a lékařských zpráv z neurologie a rehabilitace dospěl k závěru, že pracovní schopnost žalobkyně trvale poklesla o 30 % v důsledku lehkého funkčního postižení bolestivým syndromem bederní páteře, jež zhodnotil podle položky 1b oddílu E kapitoly XIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity na horní hranici intervalu 20 % poklesem pracovní schopnosti a tuto hodnotu dále navýšil o dalších 10 procentních bodů podle ustanovení § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity s ohledem na profesi žalobkyně (manipulantka ve skladu, prodavačka).
- 6 S odkazem na závěr posudku lékaře OSSZ žalovaná vydala prvostupňové rozhodnutí ze dne 17. 6. 2016, jímž žádost o přiznání invalidního důchodu zamítla s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti pouze o 30 %. Žalobkyně toto rozhodnutí napadla námitkami, v nichž pouze konstatovala nesouhlas s rozhodnutím a přiložila další lékařské zprávy.
- 7 Dne 11. 8. 2016 proběhlo za přítomnosti žalobkyně jednání před posudkovou lékařkou žalované, která následně zpracovala posudek, v němž se plně shodla s posudkovým lékařem OSSZ. Doplnila, že u žalobkyně nejsou přítomny příznaky odpovídající středně těžkému funkčnímu postižení ve smyslu položky 1c oddílu E kapitoly XIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity jako je nedostatečnost svalového korzetu nebo často recidivující projevy kořenového dráždění s funkčně významným neurologickým nálezem a poškozením nervu. U žalobkyně je přítomno bolestivé kořenové dráždění, nebyly však zjištěny poruchy motoriky, stoj i chůze jsou v normě. Zjištěná porucha citlivosti představuje jen lehký neurologický nález. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 23. 8. 2016, jež žalobkyně převzala dne 26. 8. 2016, námitky zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti nejsou splněny podmínky pro přiznání invalidity.
- 8 Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
- 9 Soud s ohledem na argumentaci žalobkyně provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 11. 4. 2017, která po osobním vyšetření žalobkyně odbornou lékařkou z oboru neurologie a po rozboru předložených lékařských zpráv včetně zprávy předložené spolu se žalobou uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí trpěla žalobkyně chronickým bolestivým syndromem páteřním při vrozeně zúženém páteřním kanálu, vyklenutí meziobratlových plotének a degenerativních změnách. Toto postižení posudková komise podřadila na rozdíl od předchozích posudkových lékařů pod položku 1c oddílu E kapitoly XIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a stanovila pokles pracovní schopnosti mírně nad dolní hranici vyhláškou stanoveného rozmezí, tj. ve výši 35 %. Vycházela přitom především z funkčně významného neurologického nálezu založenému na klinickém a elektromagnetickém vyšetření, který odpovídá i výsledkům vyšetření magnetickou rezonancí. Datum vzniku invalidity I. stupně pak bylo zvoleno na základě lékařského nálezu z rehabilitace ode dne 31. 5. 2016, jímž byla poprvé popsána porucha čítí v oblasti pravé dolní končetiny. Hodnocení podle vyšší položky nebylo podle posudkové

komise možné, neboť lékařské nálezy neprokazují přítomnost ochrnutí končetin, svalového oslabení apod. Posudková komise také nemohla přihlédnout k lékařské zprávě z hospitalizace žalobkyně na neurologii ve dnech 12. – 16. 9. 2016, neboť ta dokumentuje stav, který nastal až po datu vydání napadeného rozhodnutí, ani ke stavu po gynekologické operaci předcházející datu vydání napadeného rozhodnutí o 4 měsíce, neboť se jedná o standardní pooperační stav, který nebyl dlouhodobý.

- 10 S ohledem na uvedené závěry posudku Posudkové komise MPSV v Praze, v nichž soud neshledal žádné zjevné vady (naopak hodnotí posudek jako přesvědčivý, logický a vycházející z úplných podkladů), soud uzavírá, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Žalovaná v napadeném rozhodnutí nesprávně vyhodnotila obsah lékařského nálezu z rehabilitace ze dne 31. 5. 2016 ve spojení s lékařskou zprávou neuroložky ze dne 10. 5. 2016. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
- 11 V navazujícím řízení žalovaná bude povinna mezi podklady svého rozhodnutí přihlédnout nově i k posudku Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 27. 6. 2017 a k propouštěcí zprávě z neurologické hospitalizace žalobkyně ve dnech 12. – 16. 9. 2016 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
- 12 O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, žádné náklady v řízení nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 6. září 2017

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
samosoudce

Za správnost:
B. K.